

Recensie: Soap and Skin ★★★★****

Botanique Brussel
zondag 14 april 2019

foto © Botanique

Recensie:

Soap and Skin heet het muziekproject van de 29-jarige Oostenrijkse Anja Plaschg die 10 jaar geleden haar debuut 'Lovetune for Vacuum' op ons losliet. In 2010 won ze een European Border Breakers Award. In de Botanique kwam ze haar derde album 'From Gas to Solid / you are my friend' voorstellen waarmee ze de experimentele kaart die ze trekt in haar muziek die neoklassieke dark wave, dark ambient, sadcore en martial industrial combineert, moeiteloos wist te onderstrepen. Plaschg had maar liefst 7 live muzikanten bij: een trompettist en bugelspeler, trombonist, twee violisten, een celliste, een contrabassist, een drummer en vibrafoonspeler. Met hen bracht ze een erg dynamisch optreden waarbij ze bij momenten dissonante zang (bv. tijdens 'Cynthia') via haar karakteristieke hese stem combineerde met harmonieus en melodieus musiceren. Het leverde een totaalplaatje op dat je zo om een uur of half twaalf 's middags op een festival in een tent zou kunnen programmeren, wanneer die jongste festivalgangers nog maar net hun puistenkoppen hebben ingezeept.

Zeker, wat de teksten van Soap and Skin betreft zijn we niet altijd overtuigd. Het melancholische 'This day' neigt naar rijmelarij met woorden als creation, rebellion, ration, destination, absolution, starvation en nation. 'Thank you for coming!' stelt ze net voor ze aan de vleugel plaatsneemt en 'Anthem', waarbij 1 toon op een staaf van de vibrafoon wordt aangeslagen en verder de electric drums lekker doorklinken, wil inzetten. 'Thank you for coming!' antwoordt een vrouwelijk fan naar haar idool wanneer die ons net bedankt heeft omdat we naar het optreden van de Oostenrijkse waren afgezakt. 'Creep' wordt voorzien van blacklight belichting. 'Foot chamber' is met stip een van de eerste hoogtepunten van de set waarbij we de violisten ook aan bruitage zien en horen doen wanneer ze ter plaatse stappen op een blokje zodat we voetstappen stevig in de geluidsmix horen. Naast de strijkers trekt ook de trompet en de vibrafoon het muzikale laken naar zich toe tijdens het nummer.

'You're the thunder. Going under over me' klinkt het in Wonder waarbij de muzikanten ook meerstemmig met de zangeres van Soap and Skin zingen. Op het einde mag het klein klokkenspel de song een lieflijk muzikaal accentje bezorgen. Eerste smartphonemoment van de avond is 'Voyage, voyage', een cover van Desireless. Een niemendalletje dat Kate Ryan ook ooit coverde. Maar wat Plaschg ermee aanvangt is op zijn zachtst gezegd indrukwekkend. Ze brengt het in het begin solo achter de piano, laat de mineurakkoorden de bovenhand halen, en laat dan haar muzikanten via strijkers en kopers de zaak opentrekken. Of hoe je van een niemendalletje ook een topper kan maken.

Dat de liefde niet veilig is bij Soap and Skin horen we in een verbluffend sterk 'Safe with me'. De song opent met piano en viool. Cello, tweede viool en grote trom komen er vervolgens bij alsook de trompet met demper. Verderop horen we strijkers hun snaren pittig aanstrijken terwijl de bugel lekker mag doorklinken. De song gaat via de troms in een beweging over in 'Pray'.

Het absolute hoogtepunt van de avond is 'Vater', het enige nummer dat Soap and Skin in het Duits brengt. Plaschgs hese stem slaat hier een aantal keer over wat het nummer een extra doorleefd gevoel bezorgt. De song start nostalgisch maar gaat na verloop van tijd over in pure bombast, inclusief elektronische noise. 'Italy' waarbij ze zichzelf begeleidt aan het orgel vinden we net in hetzelfde bedje ziek als 'This day'.

Verder dan wat rijmelarij op me, motherly, searchingly, secretly, hopefully en Italy lijkt de song niet te komen. Bij Heal leent ze het jasje van Jungstötter, haar voorprogramma, omdat ze het naar verluidt koud heeft in de Orangerie. Nadat Soap and Skin de zeven live muzikanten heeft voorgesteld, maakt een fan even katgeluidjes waardoor Plaschg uit haar concentratie geraakt, een oortje uitdoet en met 'Is er iets?' vraagt wat er gaande is. Voor ze een blik covers waaronder onder andere Gods and Monsters van Lana Del Rey en Mawal Jamar van Omar Souleyman opentrekt, blaast Soap and Skin ons volledig weg tijdens een indrukwekkend 'Surrounded' waarbij het gezelschap een erg volle verpletterende sound ontwikkelt alsof er een symfonisch orkest in actie is voor ons.Â

We onthouden Vater, Safe with me, Foot chamber en Surrounded uit dit optreden. En verder dat Soap and Skin verdomd straf was in de Orangerie.

< Bert Hertogs >

De setlist:

This Day

Athom

Creep

Foot Chamber

Cynthia

Wonder

Voyage, voyage (cover Desireless)

Safe With Me

Pray

Vater

Italy

Heal

Goodbye (cover Apparat)

Surrounded

Me and the Devil Blues (cover Robert Johnson)

Mawal Jamar (cover Omar Souleyman)

Gods and Monsters (cover Lana Del Rey)

Bis:

Pale Blue Eyes (cover The Velvet Underground)

What a Wonderful World (cover Louis Armstrong)